

under Vestunionen. Den er en arbejdsgruppe, hvori der deltager 13 forsvarsministre, nemlig fra de europæiske NATO-lande minus Frankrig, og det interessante er, at Frankrig netop ikke deltager. Det er dokumentation for, at det i virkeligheden er et NATO-samarbejde. Det var det, der tidligere lå i Lissabon, og jeg tror, hr. Keld Albrechtsens forvirring opstår derved, at kontoret er blevet flyttet til Bruxelles, men immer væk: Det er et NATO-samarbejde, og det helt centrale er, at der er ikke skredet noget. Vi står præcis, hvor vi stod 18. maj. Forsvarsministeren var formand inden den 18. maj, og forsvarsministeren er det efter den 18. maj, så jeg vil gerne bede om et andet eksempel på, hvor vi er skredet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Ove Fich må erkende, at forsvarsministeren i mandags på et møde i Ministerkomiteen i Vestunionen, Vestunionens centrale øverste organ, fremlagde et forslag udarbejdet i denne våbengruppe, et politisk forslag, der går ud på at fremme oprustningen i Europa, og dette forslag fik han vedtaget. Hvis ikke det er deltagelse, aktiv deltagelse i Vestunionen, så ved jeg ikke, hvad der skal til, for at man kan sige, at der er tale om aktiv deltagelse. Det må jeg sige. Det vil være svært for andre end hr. Ove Fich at forstå, hvordan det kan forholde sig anderledes.

Så efterlyser hr. Ove Fich andre skridninger. Jamen vi havde jo her i Folketinget forleden en debat om politisamarbejdet, og desværre måtte vi konstatere, at der var et stort flertal i Folketinget, som sagde ja til at gå i gang med at opbygge Unionens politisamarbejde. Det er efter min opfattelse ganske klart i modstrid med de løfter, som vi fik forud for folkeafstemingen den 18. maj, og det er ikke et enestående eksempel på skridning; der har også været problemer med unionsborgerskabet. Vi kunne blive ved, men problemet er, at der er udskridning på så at sige alle punkter, og hr. Ove Fich vil ikke være med til nu på papir at nedfælde i en dagsorden, at det grundlag, vi havde den 18. maj med undtagelserne, med løfterne om varetøret og miljøgaranti, bliver nedfældet på papir i en dagsorden. Det vil hr. Ove Fich ikke, fordi man ikke kan stå inde for det; man har ikke papirerne i orden, og derfor tør man ikke sætte det på tryk. Det er det korte af det lange af det.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det er jo interessant at høre, hvor stor vægt Enhedslisten nu lægger på de danske undtagelser. Jeg må konstatere, at de danske undtagelser åbenbart er meget centrale for Enhedslisten. Der har været andre talere før mig, der har spurgt til det, men nu er det da i hvert fald dokumenteret, at det er overordentlig væsentligt, at vi holder fast i det.

Så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen: Det er således, at i denne NATO-arbejdsgruppe, hvori deltager de 13 NATO-forsvarsministre, træffer man en række beslutninger, og de rapporteres af formanden til Vestunionen. Det er der ikke noget nyt i. Sådan var det før den 18. maj 1993, og sådan er det efter den 18. maj 1993. Der er i øvrigt heller ikke noget nyt i, at Danmark har en observatørstatus i Vestunionen. Det havde vi før den 18. maj 1993, og det har vi efter den 18. maj 1993.

Så der er ikke sket nogen skridning, og det er det afgørende. Man kan diskutere, hvorvidt man skal sidde i disse organer. Det vil jeg gerne være med til at diskutere, men det, som hr. Keld Albrechtsen sagde, var, at vi skred. Jeg kan konstatere, at situationen er præcis den samme, som den var inden den 18. maj 1993.

Så vil jeg gerne sige om politisamarbejdet: Der ligger også et dansk forbehold. Vi ønsker ikke et overnationalt politisamarbejde; det er det, der er blevet nedfældet, og det er jo heller ikke sket. Der er det spørgsmålet om, at Danmark skal være observatør i Schengenaf-talen, som ligger uden for traktaterne. Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at der altså ikke er tale om, at vi har ændret på det danske forbehold.

Så siger hr. Keld Albrechtsen til sidst, at det i øvrigt også er skredet med hensyn til unionsborgerskabet. Der manglede der vist en dokumentation, som det kunne være interessant nok at få, men jeg ved ikke, hvor længe vi skal fortsætte med den her diskussion.

Jeg vil vove den påstand, at hr. Keld Albrechtsen ikke på et eneste punkt kan påvise, at der er skredet noget i forhold til beslutningen den 18. maj 1993.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

I SF er vi ganske kritiske vagthunde for at sikre, at Edinburgh-Afgørelsen efterlevs. Det er da også derfor, vi en gang imellem hæver røsten, når vi synes, at noget udvikler sig i en retning,